

Nepotpisani se dopisani ne tiskaju.
Prispisana se pismo tiskaju po 5
čvrdi, svaki redak, Oglasi od 8 redak
stoji 40 kn, za svaki redak
viši 5 kn; ili u službu opozorava
se pogublje na upravom. Novci se
ili poštarskom napomenom (ne
segno postalo) ne administriraju
"Naša Sloga". Imu, prezima i naz.
štiju poštu valjno rodno označiti.

Komu list podaže na vremenu,
nuka to javi odgovravši u ova
rona pismu, za koje se no pješa
potiskne, ako se lavana napisat:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Ulogom rata male stvari, a neologa ave pokvarit. Nar. Pos.

Sudbeni jezik.

I.

Naša namjera je bila, da se ne obazremo na članski, što no ga je pod ovim naslovom donesen u br. 312 god. 1887., porečki listić "Istria", jer manjka ezbiljnosti onomu listiću, u još više pomenutom članku; nu viest prošlih danah, dobivena iz kvarnerskih otokih i važnost namoga pitanja, nuknu na, da se svremeno na to se nekoliko riči.

Austrijska vlada, nasledio u ovoj pokrajini mletačku skupnovladu, uzdržala je do natom minute proslasti, uz malu iznimku, i nadola uprave, a uspada što se tido jezik kod oblasti. Dapađe ihlo se još daljo, jer dođim sa Mletčići ova, krajnje priznati slavonskimi, to jih se je carkinski patentom 16. marta 1803., kojim bi jalo uveden u Istru galidki gradjaneci parbani postupnik, proglašio talijanskimi, i to ne samo Istru u Trastom, nego čak i u Dalmaciju. Moguće, dapađe vjerovatno, da se još tim je, dapađe sumo iztaknuti dotadašnji odnosi ovih poljskih, naime ovisnost od talijanskih Mletčića. Takva tučnjava bilo bi opravdano i obzirom na onu dobu, budući su onda još obstajalo svuda prodaju foudulnog sistema,

Svakako nam je težko vjerovati, da bi austrijska vlada tako kratkovidna bila, te da smatra po stanovništvu talijanskimi pokrajinama Istru i Dalmaciju, dođim u prvoj obitavaju vedenom, a u drugoj izključivo hrvati. Ali taj postupak tindanje vlado tako je zavet javno mjenje, da su se mnogi križali u Božu, kada je naš zastupnik, g. dr. Vitorčić, utvrdio, da je Istra po stanovništvu hrvatska zemlja. No težo je još očuti Istra takav postupak pod novom upravom. Nešto izključivo talijanskimi školami u veću povlasticom talijanskog jezika kod juvnih urodnih, postiglo se je naime to, da se jo Istra više potalijanđila u ovo 80 godinah, nego li kroz sve ono vješto, što no je spadala pod Mletke.

Napokon u zadnje vremena počeo se i u Istri buditi hrvatski narod i zahtjevati ona prava, koja su mu zajmene tamjelinim državnim zakonom, t. j. ravнопravnost i jednakost svoje narodne osobine sa talijanskom do suda gospodujućom. Tomu zahtjevu naravski su po potih živil apira talijanski živil. Živil i nadalje gospodovati. Borba je živa, to se odsjeva u svih građanah juvnoga života, ali končani uspjeli mora izprijeti na unar hrvatskog življa, kao onoga, koji se temelji na premašnjem broju, na naravnom pravu, na težnji današnjega vječka i na zakonu. Talijanski su živil nasuprot temelji ih na presudah, koje ga dovadju do sijaset nezakonitothi i činah, da je talijanski jezik, kao jedini uglasjeni i prosvjetljeni, poznat od svih građanah (neznamo, da li pod tim razumjeva i seljake, a valjda da, jer smičim u očijah svjeta, jer doček pravda nije samo za građanu u užem mislu), to da so stranke, služeb se življu i sam, da neima pojma o istoj, drugim kojim jezikom, moraju uticati provodnicem i uslijed toga trođiti novce njemu kličo:

ne smo ga na počatku spomenuli i koji je izšao u porečkom listiću.

Obljeno se kod novinarskih članaka nepića: tko piše, nego što je napisano, nu, kad se uvidi, da je što napisano iz odište strančko namjera, tada se i nehoti namije pitanje: tko je to mogao pisati. Kod onoga članka je odište, da ga je napisao neki pravnik, i to ne prostor, ili ake, star, ne protjerat, sudac, po nečinu njegova izvadjanja. Poznajući donokle sile, koja napinjuju stupac porečkog listića, držimo, da se nećemo provrati kad uverimo, da je datčni članak napisan od poznatog nam o. kr. pristava, koji je pred nekoliko vremena doživio, da je kod onoga o. kr. služi u Istri, kod kojeg on služi, naročito dođio u pretres i jezidno pitanje. A zašto je on to napisao? Varuo bi se oni, koji bi mislio, da piskare porečkoga listića vodi kakva plomerita namjisa ili namjera, ondje se radi samog krah, jer uno je jeslački listić, uzdržavan i podpomagan od kruhoboracih. Onaj, koji je napisao spomenuti članučić, uvidi, da boz poznavanje hrvatskoga jezika: neima ono sjajno budućnosti, o kojeg je možda sanjao, a umjesto da došloči svomu neznanju, proučavajući jezik onoga naroda, koji ga svojim žiljevi uzdržao i branii, on veli nabacivati se pogrednici na taj način, postavljajući ga u nekakvo podređeno stanje.

Postaviv si zadacim, da dokazu, kako je nužno za sudovo služiti sa izključivo talijanskim jezikom, hodo da tu svoju tvrdnju opravda s pravog gledišta i s gledišta shodnosti i obzira.

Kako je poznato, poznakom § 14. gradjanuskog parbonog postupnika, u tim zakonom učinili stranki i njihovim braniteljima služiti u svojih spisih, kolj jednom od jezikih običajnih u zemlji.

Istrin piskar, dopuštajući, da se jo tim zakonom htjelo učiniti sudovo pristupnijim stranki i njihovim braniteljima, tvrdi ipak, da je zakonodavčava numjera bila uzdržati jedan jezik kao jezik suda. Kao naravsko poslijedion toga po istom piskaru slijedi, da taj jezik u Istri nemoga biti nego talijanski, kao jedini uglasjeni i prosvjetni jezik, dođim nebi dolikovalo dostojućstvu pravde, da se sud služi drugim kojim jezikom, robljenim od prostoga puka.

Eto, to je jedino obrazloženje, koje je uzmogao Istrin pravnik na vesti, da s pravnog gledišta dokaže postavljenu si zadaču.

Da to pak dokaže i s gledišta shodnosti i obzira, on jednostavno tvrdi, da je talijanski jezik, kao jedini uglasjeni i prosvjetljeni, poznat od svih građanah (neznamo, da li pod tim razumjeva i seljake, a valjda da, jer smičim u očijah svjeta, jer doček pravda nije samo za građanu u užem mislu), to da so stranke, služeb se življu i sam, da neima pojma o istoj, drugim kojim jezikom, moraju uticati provodnicem i uslijed toga trođiti novce njemu kličo:

i vremenu (sto se sada događaja vedi u stanovništvu Istra — Hrvatim). Nadalje tvrdi, da se uporabom drugog kojeg jezika otegodišće posao činovnikom, koji su maledan izključivo vješt, jedino talijanskemu jeziku. Vrbunac pak o svemu tomu jest tvrdnja, da sudbeni činovnik, koji jedino pozna talijanski jezik, unaprijed očuti precinost proti onomu, koji se služi drugim kojim jezikom, to je ovaj u pogibelji, da ne bude sluhavač u propozicionih pravnih poslovih, ili da mu sudac krivo sudi radi one protinosti.

Plitkost i lukavost tih rasloga uvidjeti će svatko, koji ima pred očima svrhu sudova. Za kruhoborac, Istrinjeg piskara, je puk za sudovo i činovnika, dođim sav izobraženi i brosvijotjeni svit drži, da je sud za puk.

Postaviv jednomu, nešto, da je sud uveden na korist i zaštitu ljudskoga društva, naravsko poslijedica, da vježgovo ustrojenje mora biti takvo, da želim više odgovara svojoj svrsi. Uslijde toli zakoni, koli sudovi moraju se po nečolik, uvoženih od pravne znanosti, prilagoditi društvu, komu su nomjenjeni. Imedju glavnih uslovnih, da sud uzmogno odgovoriti tim zahtjevom, jest svakako taj, da se stranke i sud izmjenočno razumiju, to se mogu raju toli stranika u svojih spisih, kolj sudac u svojih odlukah i odredbama služiti jezikom, kojeg razumiju obojica. Sluziti se pak tumačom je pogubno za vrzo i pravodno krojenje pravde. Zahtjevati pak od jednog naroda, da se nauči sudčovu jeziku, tako jo smješno, da tega neda nikto učiniti, tko ima moždano u to slami u glavi. Dakle neprosteće drugo, nego da sudac mora znati jezik onoga puka, kolj kojeg je namještan, te izdavati svoja odluka i osude u jeziku tega puka.

(Zemaljko el'čić).

Svoji svomu.

(Nastavak).

Barseč, Veleznašljučnomu narodnomu zastupniku, bivšem o. kr. nadzorniku, profesoru g. Vjekoslavu Spinčiću, žele prigodom njegovog razstanka se rodnomu župljom: sratio viti i skori povratak u tužnu Istru.

Skalamora Frano.

Ivan Golović-Porišić.

Buzot, Veleznašljučnomu g. profesoru Spinčiću, našomu podaštnomu gradjanu itd. U znak zahvalnosti radi Vaših voljkih zahlug, kolj bivši školski nadzornik i kao naš narodni zastupnik na zemaljskom saboru u Poreču, izrazilo. Vam je ovo obuško zastupavto u svojoj sjednici od dno 20. pr. m. najdublje priznanje oduštuje, da se mu uspomena na Vas estati neizbrisiva. Za običinsko zastupstvo

Frano Flego, načelnik.

Čopić (kad jožura). Veleznašljučnomu gospodinu Vjekoslavu Spinčiću, e. k. profesoru, zemaljskomu zastupniku i bivšem o. k. kot. školsk. nadzorniku.

Vođa mo je kosnuli kada dođu, da se solito u Gorici. Dao Vam Svo-

mogudi arcan put a još sretniji povratak!

Ante Dukić, učitelj.

Dane, Kremon-rođoljubu i horiacu za slovenska prava, u našoj zemaljskoj Istri, g. Vjek. Spinčiću, na odlazku u Gori-

čku, velači svakog četvrtka, a ne i petak.

Dopisi se novrađaju ako se i ne pojavljuju.

Nedjeljovani listovi se ne primaju. Predpuna s postaricom stoji 5 for, na seljaku 2 for, na godinu. Razmjerice for. 2/3, i za pol godine. Izvan ordinirano više poštarska.

Na malo jedan broj 5 novčić.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Toronto br. 13

Tučan naš je ranjanak.
"Veselji bit će ranjanak".

Mate Bančić, obč. savjetnik, u imo bučatoga Krasa.

Dobrinj. Veleznašljučnomu gospodinu Vjekoslavu Spinčiću, nomornomu narodnomu zastupniku i vremenu školskomu nadzorniku!

Ljubav naša zapuštoni hrvatski narod po Istri i otoci u jedno so s Vam sreala, i Vi li ljubav sto i sto puti jurezana, a likavat dete to, sigurni smo, bez našeg utjecaja, opot sto i sto puti, ako i podajmo od nas. Vašim odlazkom iz našo pokrajino krevava je rana zadana našu srdu, i mi smo neprestanu utjeat na vratni molitvami k Bogu, da nam bo rana začeti Vašim skorim i sretnim povratkom.

Ladanjski kapital: Ant. Klinčić, župnik. Antun Klinčić, duh. pomornik. Pop Vinko Somitoko, duh. pomornik. Pop Ivan Vrulje, Pop Ivan Klinčić, duh. pomornik.

Građišće. Veloud. gospodinu Vjek. Spinčiću! "Nemogu proučiti svoju i jednoumjetnikovu voluku žalost radi promjedonja toli edlčnog muža i narodnog zastupnika gosp. Vjekoslava Spinčića, koji ju u svakoj prigodi pokazao, kako mu loži na krov dobrobit nešto novoljnog naroda, osobito pak u zemaljskom saboru svojek so zauzimajući i zagovarajući naš narodna prava. U to imo budi njemu najsrđanija hvala i od Boga atostruka plaća".

Anto Šulčin, kapelan.

Građišće. Sto si istinu godio, bili bi To rado gudalom tukli, ali nemogavši To doseg, gone To. Nu, od nas To odještiti neće, jer v. z. ljubavi i krv, nepotrebito je, vili dalmatinski junaci. Uzdujmo se u Providnost budje, koja — ako nas i kuša — spakuju svu obrnuti na dobro i koral našu. Istina i pravica mora napokon potjediti. Zato nećemo klonuti duhom, nego domo još da upričam, da si izvrsitimo ono, što nas po Bogu i zakonu idu. Hvala i slava Tobi, koji si mi budio, koji si nam odi vratio, koji si se za nas žrtvovao! Nastojati donio, da nezapamimo, da se dočasni izkušnje toliko ljubavi, da nas u svakoj dobi nadješ spreči poći s Tobom i u vrat i u vrat! Odmir stovatolj.

Kastav. Vjekoslavu Spinčiću! Tvojim odlazkom nastalo je Tvojemu narodu križno, ali nadamo se, da se svimuti mu i dočasni užas, gdje mu Ti manjatki nades, samo da to Bog zdrava uzdrži, tako Ti svij prijatelji i stovatolj od redos želo.

Kud "hrvatskog stola," prvič dana korizmo na sastanku u "Narodnom Domu," pedeset mužkih i ženskih gela odušovljenoj pjevalo Ti:

Ljubimo To naša diko
Jer si voda arđom bog
Jer si s našeg roda nikd
Svima mje, svima drag
Zato na Tvoj mil glas
Eto svuda oto nas
Il' u vratu il' u boj

Dušom tiolom svak je Tvoj!

Ovlašten na sastanku u imo svih požaravljiv. Te Mirko Jeličić.

Kastav. Veleznašljučnomu rođoljubu g. profesoru Vjekoslavu Spinčiću.

Na odlazku iz milo ušao domovino Istra primi viona i svjetla na domaćim tih uzrasla i da između nožborenoj hlači milo zvucen škapat: "atila To neprestanu zvjezdu sreću kod nezaorognoga radca na polju občeg dobra maglo Šilav! Vrati se skoro u svoj mili zavijaj, to priči neurahljiv vjenac, koj Ti duhom pruža ogroman broj Tvojih domorodnjaka." Kastavak.

Medulin. Veleznašljučnomu gospodinu Vjekoslavu Spinčiću, e. k. profesoru i nezadržavajući narodnomu zastupniku.

Vješt o všem odašćenju iz našo zemlje Istra vjoma jo ranila srca naša. — Na Vakom odlazku nemožemo drugo nego Vam želiti svakog dobro i sretan put, pak za kratko još sretniji povratak modju nas,

da uzmognuto i nadalje boriti se za našu
slobodu, pravdu i slobodu. Medulinac.

Pazin. Iz sredine Istre stojiće na
braničku naših prava i člonoč podpuno Tvoj
poštovni i sveti rad, kličemo Ti: no
kliči duhom! Rodoljubi i štovatelji
u Pazinu.

Pomjansćina. Mili boričić za svetu
našu pravu, neustrašivi i neumorni zastu
pičko svako brutalno silo, diliči naš zastup
niček, kliči Ti iz dna duše: Živio nam na
mnoga ljeta, te nozaboravio nas, kao što
nezaboravljuju Tebo, vjerni Ti birači.

Obrčino Pomjansko.

Porod. Molim javite volončionu
gosp. Spinđiću, čolik-značajniku, uzor
doljubu, uzor dječinstvu, neustrašivo
i neumornom poborniku pravah i slobodnjak
stoljetnoga našeg patnika, diki istarski
Hrvata, narodnomu mudioniku i funkcijs
atrovi poštu, a srećno i što skoroši se
vratilo! Star! I vjerni prijatelj Goro.

Poročina. Volončionu narod
nomu zastupniku, g. profesoru Vjekoslavu
Spinđiću. Odlavna požnati su nam zastup
nici, često slušamo vatrano Tvoje riječi,
izkušeno na obraču potiskanog. Ti rade u
zaboru i izvan njega. Poznaju, Tu, kao
značajnika i postonika od poti do glavo
pa ipak bi htjeli Tvoje i naši duševni,
da Tu pred nama, očima i oklopcima, da
Tu umrlo. No, uzaličan, sim je posao
jer smo mi vazdu Tvoje to da s Tobom
u vatru i u vodu. Hrvatski strazari,

na Voročinu.

Punat (na otoku Krku). Volončionu
gospodinu Vjekoslavu Spinđiću poručuju
da njegovu maknuto aneksavili nado lojal
nog pokrota hrvatskoj vlasti u sredini Istre
"epur al muave", pak ga ušli sam Italij
Ahlaku nobiznaustavili mogu. Slava dlanomu
i neustrašivoj čolik-značajniku, narodnomu
junaku Vjekoslavu Spinđiću, kliču gromko:

Široki občinari Punata.

Sv. Vital. (občina Višnjan). Dlanomu
narodnomu zastupniku na znamjenskom
zaboru u Poreču, čolik-značajniku, volončionu
g. profesoru Vjekoslavu Spinđiću, kliču
gromoviti slava, sratan put i vratiči
Rodoljubi Bratovčići.

Sv. Vital. Volončionu g. profesoru
Vjekoslavu Spinđiću, narodnomu po
borniku i prvaku, polazomenu u Goricu i
dolodjenu se našom tučnom Istrom, kliču
našradnjeni: zdravo pošao i sretno se
povratio!

Stavatolj i sv. Vitala.

Tinjan. Volončionu gospodinu Vjo
koslavu Spinđiću, bliskošu o. kr. nadzor
niku, profesoru i zastupniku na porodkom
zaboru!

Jako žalostno nas je jo košnula nona
dana vlast, da doto se Vi, volončion gosp
adino, dliku naša, u našo i u svojo uko
domovino doskoru soliti.

Za neumorni rad i voliku rodoljubiju
poštovnost, koju se Vi, naš narod
našrednji i neustrašivi poborničko, za naš
istarčko patnike, koji u školskom tollu ne
političkom polju naštevostno uložio, na
našaljimo vedeć dogovor, van da Van javno
pred celim svijetom odlučujemo našskrivo
pouzdanju i hrvatskoj našdubljivoj zahvalnosti.

Pratila Van, dliči Vjekoslavu, božja
pomoć svuda i svagda, a naš raztuheno
tješila dobra nuda u bolju budućnost, u
kojoj da doskora uborem obilan plod
Vadega neumornoga i poštovnoga, da i
svatova dječovanja.

U imo Hrvata tijansko občino:

Šime Dofas pok. Mišovila.

Tret. Premiologa druga, prijatelja i
pobratima, volončionu gospodinu Vjeko
slavu Spinđiću, dlečišča so s milom mu
rođnom zemljicom, prato našskrivoj sim
patiji i našradnjeni osjedaji ljubavi i
prijateljstva! Hrvata u Tretu.

Vodice. Srdčanom boritelju za narod
na prava i nozaboravnemu nadzorniku
Vjok. Spinđiću kliču na njegovom odlazku
u susjednu Goricu:

"Blagoslovio Bog sve puto Tvoje!"

Nepozabi tužnu Istru svoju!"

Makar i Mandić

u imo više občinara.

Vrana. Volončionu gosp. Vjekoslavu
Spinđiću, a. k. profesoru, na odlazku u
Goricu. Sreću nam zakravila, oči nam
zausile, lice sa namrgodilo, tješlo se srešalo,
zubi zaškrpali, kad doznašto da naš mo
rato ostaviti, a ejetisemo se svotili rieči:
"Pra vodni do ... trpetil

Gosp. Vjekoslav! Vi sto naša perja
neči! Vi uzor-značajnik, pravi mučenik
našo mukotrpno Istru, naša dika, naš bra
nitelj i zagovornik ... pa Vi, naša ost
vijato! - Boželj budi volja T-e-j-a! -
Ali srotan i prosetan Van put Bog nudjello
i Van jednom Vaše neumorno dječovanje
destojno naplatio, a modujtim go ne vi
svoj ostati u naši i u naših mladih pri

znanje za Vašu baš očajku skrb, ka svu
bledan i novorjan puščiši.

Ovo Van je lara nepokoljebivog po
uzdanja, poštovanja i bratinsko ljubavi, te
so u imo ovo župo najdubljim poštovanjem
bilježimo:

Petar Pukulić, Kupalk Ante Belatić, dejan
Ante Perilić, kupač Učka, Ivan Pukulić,
Ivan Bardečić, Kliment Bardečić, Martin
Ribarić.

Vrbnik. Veleučeni gospodine! Vasil
odlažkom gubimo jednog onih umrlih pro
svjetitelja naroda, onih dlnih pobornika
za svetu pravu stoljetnog patnika našeg;
nu to ne gubimo posve, no gubimo trajno —
a to nas i tješi dok Van žalostni dovuk
jemo: Srotan Van boravak majdu milom
brodilom. Olanović, Hrvatsko Čitaonica.
Vrbnik. Veleučeni gospodine! Krie
psti i uzorli učolju naš, blagi nam i
ubozni nadzornički! Voljko trudo napiplatio
Van dobit Bog i u novom kraju ovjedno
biaglošlovom svetlini plomerito Vnadočno
Uk: lara odličnog poštovanja!

"Vrbnički učitelji,

Žminj. Velenčionu, i velenčionu
g. Vjekoslavu Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, Britke ranjeno je ašo naše, što
ne odalodjivo bilo, i na kratko vremeno naš
neumorni rodoljub, bliski školski nadzornik
našu narodnu zastupniku na znamjenskom na
zaboru u Poreču. Nu, kdo je neoboriva
istina, da velamo rani i ljeđi, tako jo i
naš učenje stakno, da do noga se na
običljubljeni zatodiški opet sretno u naš
kolo povratiš, to biš ašo blagoslovni rad
našavili. Da se pak to sto polje, dogodi,
vredna je količina njegova smrtonosna hrvatska
Matku Poreča, obč. nadolniku.

—

Pogled po svetu.

Tret, dno 20. februara.

Austro-Ugarska: Koncem pros
loga godina započela je u carevinskom
vještu razprava, o prorudnju ministar
stva prosvjete. Njemački liberalni in
terpolirali su ministra Gautescha kako
vo i kani vlada zauzeti stanovništvo
našpram Lichtensteinovu predlogu o
vjerskoj likeli, nu što je ministar iz
javio, da će vlada kasnije svoju ka
zati u tom pitanju.

Dne 22. t. m. bijalo napokon
verificiran izbor dalmatinčkoga pravika
i zastupnika dra. Klauda, proti kojemu
bijelu podnijeli dalmatinski talijančki
utok.

Njemački liberalni listovi, napose
pako madžarski udaraju: Žesto: na
državne zastupnike, koji su brzojavno
čestitali biskup Strossmayeru prigodom
potdesotgodišnjice njegovog misnictva.
Ti listovi obuzeti su takovom strašju
i tolikom mržnjom naproti hrvatskemu
vladiku, da novido u njemu ništa drugo
do panslavističkog agitatora i muža,
koji radi svim silama na to, da da
nušno državno ustrojstvo Austro
Ugarsko poruši i preustroji. Strašna ta
nećim da ono vidi, što u vježbi
sva ostala plemena ove države, du
pače i svi prosvjetljeni narodi u Evropi,
da slavni vladika naime ide u prvom redu
za prosvjetom svoga naroda, te da nje
govo današnje političko dječovanje po
sve izrečava. Tješi nas u ostalom, da
svo klevete i sva ocrnjavanja njemač
ko-madžarskih liberalaca nedopiru do
svišlog obrazu slavnoga biskupa.

Srbija: Ministar nutarčibj posalab,
Radosavljević, izradio je da skupština
zakonsku osnovu o zajamčenju slo
bodo izbora. Neka on sada proglaši
slobodu izbora za predstojecu skup
štini, jer to je nužno, da novod
izrazi svoje mnjeno uz čije
vodstvo pristaje, inače će Srbija id
u susret novim težkim kušnjama.
Ministar pravde Geršić sastavio je

komisiju da izradi zak. osnovu za
skupštini, kojom će bolje nego do sada
biti zaštiteni sloboda osobe i vlastnič
tva. Zak. osnova o referenti poroča, izra
đena po "Kabinetu Rietiševu", predana
je na prerađbu, te će se preduzeti na
joj bitnih nečolnih promjenah.

Bugaraka: Madonu bugarskomu
knizu reč bi, da su odbrojoci časovi
njegovog kneževanja. Isto: njemački
časopisi kažu, da će ga morati same
Turška proglašiti nezakonit vla
dom, to sva potrebota sredstva podu
zeti, da se ga mrićem putem ili silom
brdilom. Olanović, Hrvatsko Čitaonica.

Vrbnik. Veleučeni gospodine! Kri
psti i uzorli učolju naš, blagi nam i
ubozni nadzornički! Voljko trudo napiplatio
Van dobit Bog i u novom kraju ovjedno
biaglošlovom svetlini plomerito Vnadočno
Uk: lara odličnog poštovanja!

—

Rusija: Govorec o izločnom pi
tanju, kažu ruske novine, da je Ru
sija zadnjoca nejpopriličivim i no
miroljubivim nemjerama. Ona želi
moralnim suktoritetom uspostaviti
pravo, pa zaista Rusija, kojoj
Bugarska zahtijeva svoju autonomiju,

nekani, istu povrijediti. Vlasti, koje
iskrupo mir žele, moguće je da lojalno
popodupru to nastojanje. — Politici
krugovi petrogradski drži, da odbij
čišćenje, "Praviljstvenog" vježnika, ne
dovoljuje, svim važnjovom Austriju.

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Žminjaki Rodoljubi:

Žminj. Volončionu, i velenčionu
Spinđiću, profesoru, čolik
rodoljubu i neustrašivom narodnomu po
borniku, kliču prigodom njegovog razstanka
sa tučnom našom Istrom duboko ganutu
vreću: Svomogući! Bož pratio na svih
putovima Tvojih, a Ti nam očajao dugo zdrav
čili na daki i spati mlijek! Ti rade, to, na
strati i tropet narodnog dužnjavaju!

—

Jur. Dragi ti, hodi va Pidam, tamo gdje
dovoka, baš pravega sa tui posao.

Fr. Tako i drav?

Jur. Govore, da se vavok pravega, logo, da
nikad nodobi.

Fr. Šta se

pravo čreko naređe, koje očita svojih starih oblikova većko zanemarilo bi hrv. slj. loga; već nasežimo, da je "Don Zvano" sastavljajući to pjeće, prevele preširao pješčeniku, to je, zameštiv, i počeo u proteku prototoku orosku starine, kušao, nešli mu posredio uvezutinu se do "visoci i plomenci" ovatuce danas hrvatske.

Na sve nemile nadine nepristupljeli naši nastoje, da očeskomu kopaku omraze maternski jezik hrvatski, da ga sprave u čorotski rog; ali svaki čreko kopak razumije posve dobro Mojzovov "orosi i domaći jezik", kašto ga posve dobro razumevači Dalmatinac, Banovac, Bosanci, Hercegovac i u obič svaki Hrvatđanac. Evidentim, razumite to jednput, dragi naši susedi... Alco što misouglju di-diletti

Pop Moja nije se pak stamo avoga poriotka, krozko se mnogi nadici-tali jandici istarski cramo. Njegovi pravdovi bili su, o tom nema sumnje, plomnita hrvatska krv. A hrvatska plomnijica svakako jo vitočište. I "bastnja" od ono koja zaudara po "frolčku" hrvatskili "osolonsa", kojih pravotol bijahu se objegli na lagunu, da ribare ili da tuj nastavejti pustolovine, radi kojih bilo jim je uskociti iz svojih domovina. Hrvatska plomnijica sticala se na južnokom poluobranički, kret bastni i slobodu slatini. Mnogi blazoničari plomnijici istarski, puni su radi mir kapice staru bistačku porga-mono, koju mu predajt stvarlo. Nezna-jant da mu močka praviljed bio prav-tarski Kruvaj.

Koj plomnito trako, rod jednato nio,
Da tudi rob, po svojom gazi robu,
Koj život svet na tujom gradi grubu.)

Akoperam pok. pop. Moja nije bio nađa prijetnik, akoperam se jo oko, entiono-bliko prekomorske trudno, kada malo koli-činilo naših Jastika anata mu samorati i pobjediti ga, kada je do namernih sramodno borbo, koja se ovo postižuši go-dlina u Istri bila. On ipak nije prešao de-nati se ono: "Ljubi svojo, postuj sružno" — Svakomu ovoje, pak što komu Bog da. Ovo nadole nadviđalo je i na vodiš po-zorištih sveta, pak de i na ovoj kri-pozemlji, što ju Istrom zovemo i kao svoju užnu domovinu ljubimo. Noće li to skerom biti? Da Bog!

Nok svi se jednom ljubo sveta-puci.**

Imonovanje. Za e. kr. kapotana u Malom Lošinju imovan je g. Gorman-Zuck, koji je žudor odputovao na svoju novo mjesto. Gospodilj kapotan služio je kao politički tajnik u Gorici, gdje je učinio dobar glas skroga, točna i nepri-strana činovnika. Mi želimo laskrno, da ta krenu ovoštiva i na svom novom mjestu sudjeljati izvili.

Početno gradjanstvo. Sl. gradjan-ko zastupavu u Pragu imonovan je po prog-log gradskog zastupnika i svodiličnog pro-fesora Tomiću njeg. prouvišionost g. bla-kupa J. J. Strossmayera prigodom peto-letogodisnjice njegovog mladosti početnju-gradjanju kraljatnic Prag. Na brzojavnu vlast o tom imonovanju odgovorio je pro-izvodeni vladnik slijedeće:

"Iskreno hvala na podaći i odliko-vanju. Ovaj jačni dokaz ljubavi, dobrota i brančku uzmanjenosti, izvanredno mo je obnavljao i naš zlatni Prag obvezao mo jo za uvjek. Moja zahvalnost, odanost i priverenost zlatnomu Pragu i českemu brančkomu narodu bit će vječna." — Stross-mayer biskup.

Diocezačke vesti. Voleč, g. Dragutin Fabris, župnik kod sv. Jakova u Trstu, imonovan je župnikom kod sv. Antona novoga u Trstu, na čemu mu i mi iskreno destitutio!

Gg. Anto Kjudor i Josip Komparo položili su prolog oduševljeni župnički izpit. Našo srdačno čestitko prijateljom!

Mladamska. Dne 20. t. m. prikazao je mladomislnik g. Anto Durich, rodom Oči iz Rihnova, prvu nakrvnatu žrtvu u Početi. Mladomislnik prodikao je voled. g. P. Bouteempo a poslije crkveno, svadbenosti pogostio je sve prisutne svadbenicom presv. biskup Flapp. Glavni načinu izreka je mladomislniku preč: kanonik Posanto, po-taknuo ga na tučno i strogo overavljanju dušobričničkih dužnosti...

Vladika Strossmayer odgovorio je od-boru "Slovačko Čitačnico" u Trstu na poslana brojavnu destitutu slijedeće:

Slavnoj Čitačnici slavenaskoj*

u Trstu.

Izporučujem ovim najtopljiju svoju hvalu na prijateljskoj destituti, koju mi

slavna ditsaonica prigodom moje slatne misa-pripoljati izviličila. Bog dragi bisagotovo ditsaonicu i sve vredne njege članova svakim dobrom obliku nadario. — Najpređe da ih ugledati, vredje, dunc, nad nositi-nom nazivom Hrvatskom.

Priporučujem se i nadalje vašoj Iju-baviji i molitvi. Sa pratekom Iubavi, odani

Strossmayer s.r.

U. Djakovu, 21. feb. 1888.

Odmor za Delečev apementik sastao se dne 22. t. m. da se posavjetuju o našu-ru spomenik, što će ga je israditi i predložiti naš umjetnik g. Rendić. Načr-taj bijate jednoglasno prihvaten i odo-brana canova, da se podigne spomenik iz nabrošnjaka te istarskoga mramora. Kon-cnom ovog čedan biti će načrt na spomen-ik izložen u ovđenjici ditsaonici, da ga svakako progledati i rasuditi uzmnogne. U budućem broju donosićemo potraži-ope o toga načrta.

K svebanoj proslavlj petosetogodisnjice mlađotva prouvišionoga bleškiju Strossmayera, koju će slaviti dne 19. marta t. g. solsona*, kojih pravotol bijahu se objegli na lagunu, da ribare ili da tuj nastavejti pustolovine, radi kojih bilo jim je uskociti iz svojih domovina. Hrvatska plomnijica sticala se na južnokom poluobranički, kret bastni i slobodu slatini. Mnogi blazoničari plomnijici istarski, puni su radi mir kapice staru bistačku porga-mono, koju mu predajt stvarlo. Nezna-jant da mu močka praviljed bio prav-tarski Kruvaj.

Koj plomnito trako, rod jednato nio,

Da tudi rob, po svojom gazi robu,

Koj život svet na tujom gradi grubu.)

Akoperam, akoperam se jo oko, entiono-bliko prekomorske trudno, kada malo koli-činilo naših Jastika anata mu samorati i pobjediti ga, kada je do namernih sramodno borbo, koja se ovo postižuši go-dlina u Istri bila. On ipak nije prešao de-nati se ono: "Ljubi svojo, postuj sružno" — Svakomu ovoje, pak što komu Bog da. Ovo nadole nadviđalo je i na vodiš po-zorištih sveta, pak de i na ovoj kri-pozemlji, što ju Istrom zovemo i kao svoju užnu domovinu ljubimo. Noće li to skerom biti? Da Bog!

Nok svi se jednom ljubo sveta-puci.**

Imonovanje. Za e. kr. kapotana u Malom Lošinju imovan je g. Gorman-Zuck, koji je žudor odputovao na svoju novo mjesto. Gospodilj kapotan služio je kao politički tajnik u Gorici, gdje je učinio dobar glas skroga, točna i nepri-strana činovnika. Mi želimo laskrno, da ta krenu ovoštiva i na svom novom mjestu sudjeljati izvili.

Početno gradjanstvo. Sl. gradjan-ko zastupavu u Pragu imonovan je po prog-log gradskog zastupnika i svodiličnog pro-fesora Tomiću njeg. prouvišionost g. bla-kupa J. J. Strossmayera prigodom peto-letogodisnjice njegovog mladosti početnju-gradjanju kraljatnic Prag. Na brzojavnu vlast o tom imonovanju odgovorio je pro-izvodeni vladnik slijedeće:

"Iskreno hvala na podaći i odliko-vanju. Ovaj jačni dokaz ljubavi, dobrota i brančku uzmanjenosti, izvanredno mo je obnavljao i naš zlatni Prag obvezao mo jo za uvjek. Moja zahvalnost, odanost i priverenost zlatnomu Pragu i českemu brančkomu narodu bit će vječna." — Stross-mayer biskup.

Diocezačke vesti. Voleč, g. Dragutin Fabris, župnik kod sv. Jakova u Trstu, imonovan je župnikom kod sv. Antona novoga u Trstu, na čemu mu i mi iskreno destitutio!

Gg. Anto Kjudor i Josip Komparo položili su prolog oduševljeni župnički izpit. Našo srdačno čestitko prijatelj!

Mladamska. Dne 20. t. m. prikazao je mladomislnik g. Anto Durich, rodom Oči iz Rihnova, prvu nakrvnatu žrtvu u Početi. Mladomislnik prodikao je voled. g. P. Bouteempo a poslije crkveno, svadbenosti pogostio je sve prisutne svadbenicom presv. biskup Flapp. Glavni načinu izreka je mladomislniku preč: kanonik Posanto, po-taknuo ga na tučno i strogo overavljanju dušobričničkih dužnosti...

Vladika Strossmayer odgovorio je od-boru "Slovačko Čitačnico" u Trstu na poslana brojavnu destitutu slijedeće:

Slavnoj Čitačnici slavenaskoj*

u Trstu.

Izporučujem ovim najtopljiju svoju hvalu na prijateljskoj destituti, koju mi

orkvi, od kojih jo pako polovica izlila prvo nego je počeo sv. blagoslav, a ne, un' pajo, kao što si kažeš. Pjevalo se je ono po-podne, "Pango lingua", nu, koši, i ja pijo-vati Šćedrak, dva zvonara i joj jedan — dake upukno četvorica. Osam dana po-slije, dake 20. istoga, mjeseca, bila je orkva dubkom puna kro ito obišao. Tu župe-apravitelj zapjava po višem analognu

"Pango lingua glorišati a pukao in-

ednoga grla." Slavnom, tlim Spasito-ja. Kod to točke, jedni moj dopisnici, kruto lažiš, dakako, jer si bio slab oba-vješen. Nisu podeli ni "L. B." ta, ni ma-

estro di "Promotor" M. N., niti "il coro", nego vas pobozni puk, staro i mledo, muško i žensko. Koja li razlika između poče, tebi i twog paručnika, nu, ovo

inječnom pučanetu srdce igra od velenja, kada pjevaš stebo poboznoga u svojoj jeziku. Ako vas to poče, nadavno pale jo desti vodo

počesno rledo, kojo, u orkvnih atvih

rabi taj laži-dopisnik, "Caporion" di quest' amena cavattina". Dakle pjevanje crkvniku u narodnom jeziku je vas kulturonosce, un' amena cavattina! Bog

vam griebe oprostio! Dakle ni tvoj poručnik na ravnici, koja ti je pjevan pje-vma! Posma se po tom, da svrta nje bio u. cikci, vuč, vuč, vuč, vuč, bogoljubim poslom, jer koliko mi znamo, nije odgojen

Brendi! Mi ti pako mokomo inađo po-dulj napovedjidi, da onu pjevanu pjevajuši sv. Istru i drugoje na čest prosvetno-Tjoli. Na jednom mjestu tvoj lag-dopisa velik, da so taj narodni junak rati-ovdje u orkvi jedva 15 god., a na drugom

svi nobilni zvaničnici i učitelji

rabili su i Oprethu običniju labot, kod kojih su način stonat kmeti u svih trih labornih

čiličnje pobijedili. Sva nepasti protiv-nik u svih su junački običili, blagosluži u za-stupcu 21. lavanjekih ponjedjeljaka (1888)

Slavno ravljivo narodna zastava uvi-jati do odnada grdu narodno rano, ona do-je ujedinjito, što slovotri razdoblje: ona do-

nascitliti, što tudišnac larani, i bogu hvala, uz sve sadašnje protivštine, svlost narodna

zastavuši te koriju i u onom puku. Oprethi Janin danas i na, da so i Istru brezi u

svjetu, da i on ima svoja prava, da bliži-ko narodnoj slobodi, ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašnili, nudio nam zastava zaujoriti, "babbi", latituru, ta tonu aliano krivi mi, nego čautna, "babba", koju nećemo skroviti nikad, jer nas atrabu-

uzniknijilo li me. Drugi put dakle, draga "babba", neka involtinotvojova poručnika

dobro zabilježi ono, što vidi i dujo, pak do barom po koju latini donoti, jer znadimo, da to latinsko izbjogava, kao i nobisti

svetu vodu. Ako smo malko zakašn

